

"TĒVYNĒ"

Išleidžiama Susivienijimo Lietuvių Amerikoje kas penkadienais.

V. K. Račkaiškas
Redaktorius (Editor).

Prenumerata metams:

Suvienytose Valstijose \$1.00
Kitose viešpatystėse \$2.00

Kreipiantis su visokiais reikalais adresuokite.

"TĒVYNĒ"

307 W. 30-th Str.
NEW YORK, N. Y.

"TĒVYNĒ"

Published every Friday by
Lithuanian Alliance of
America

At 307 W. 30-th Str.
New York, N. Y.

A. B. Strimaitis Sec'y
& Business Manager.

Yearly subscription rates:

In the United States \$1.00
To Foreign Countries \$2.00

All communications should
be addressed:

"TĒVYNĒ"

307 W. 30-th Str.
NEW YORK, N. Y.

Tel. Chelsea 5152.

SUSIVIENYJIMO LIETUVIŲ AMERIKOJE ORGANAS.

No. 33

New York, 16 d. Rugpjūčio (August) 1912.

Vol. V.

Entered as second class matter November 28, 1910, at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of March 3 1875.

Mums rašoma.

Iš vieno Suv. Valstijų miestelio (miesto ir laiško autoriaus vardus dėl tų priežasčių apleidžiam) mums rašoma šitaip:

„Buvau išvažiuojęs keliems mėnesiams į kitą miestą ir buvau palikęs piningus kitam draugui, kad per susirinkimą užmokėtų už mane į SLA. Tuom laiku draugas šeštąs lankėsi mūsų mieste ir sutvėrė socialistų kuopą. Ir mūsų kuopos nariai, pastoję socialistais, atsisakė nuo Susivienijimo.

„Parvažiuojęs namo, radau N30 „Tėvynės“ ir pamačiau, kad visa mūsų kuopa suspenduota. Man labai skaudu pasidary, kad visa mūsų kuopa taip nelemtai pranyktū turėjo. Aš su vienu draugu prigulėsiu, kaip ir prigulėjau prie SLA, meldžiu man grąžinti, tikrai, be kitu būdu mes turime užsimokėti...“

„Lieku su pagarba...“ (parašas).

Tai tokios tokelės. Labai liudnos. Kas įdomiausia, panašios tokelės atskamba pas mus ir iš kitų vietų.

Mums labai įstabu, dėlko tų vietų draugai socialistai, tokiu nelemtu būdu krikdydami kuopas, nenori suprasti, kad principu ne Susivienijimas Sąjungai, ne Sąjunga Susivienijimui kenkti neprivalo, nes šitūdviejų organizacijų idėjos viena kitai nesipriešina. Sąjungos dalykas yra skleistis tarp darbininkų susipratimą ir lavinti juos politiškai, o Susivienijimo tikslas yra šelpti medžiagiškai ir iš dalies moraliskai savo narius. Reikėtų ir aniems nariams žinoti, kad abiem organizacijom gali būti labai graži ateitis, jai įsodvi neis viena kita už akių, jai viena kitos darbo nekludys.

Mēs neabejojame, kad ilgainiui įvyks mūsų tarpe harmonija, kad visų išeičių darbai bus tvarkesni, negu jie yra šiandien; bet to sulaukti tik ateityje galėsime; o šios dienos apsiirškimai mums pasako, kad ką vieni su pasišventimu statė ar stato, tą kiti griauja, ką vieni dirba, tą kiti naikina. Įvyks mūsų tarpe harmonija, kuomet tuli mūsų draugai supras, jog vienu tiktu grovimu toli negalima nueiti ir ateities neįrengsime, nesa tie, kas tik grovimo darbą dirba, nemoka statyti. Bepigu būtų, jai mēs, seną namą griaudami, naują statytume; visgi būtų viltis šio to ateityje susilaukti. Vienok mēs tos nuovokos neturime. Nelemta darba dirbami, neatsižvelgiame į tai, kad netrukus galime pasijusti po aviru dangum, ir galime netekti pastogės, kur galėtume nuo audrų pasislėpti.

Laukime harmonijos mūsų tarpe, laukime labiaus draugiškų santykių, o matysime, kad tuokart mūsų darbai bus nuoseklesni.

Bet viso to laukdami, patįs rankų nenuleiskime: dirbkime, neatsižvelgdami į kliūtis, laikydami to, kad juo sunkesnis yra darbas, juo gražesni bus to darbo vaisiai.

Peržvalga

„Amerikon! Vilniaus „Aušroje“ rašoma iš Perlojos, Trakų pav.: „Pas mus žmonės, lyg juroje vanduo, Amerikon plaukia. Ypač mergaitės. Nors ir neblagai kitoms sekasi gyventi, bet vėlija Ameriką. Sako — ten geriau pavalgo, dailiau apsitaiso, o svarbiausia — greičiau piršliai randasi. Ta mintis labiausia ir suka galvą joms...“ Toliaus sakoma, kad ir vyrai nuo „merginų“ neatsilieka.

Taisybė pasakius, nėra ko stebėtis iš tokios žinios. Tuom laiku, kada beveik visuose Lietuvos laikraščiuose rašoma prieš išėlyvystę, „Aušra“ prie išėlyvystės dar gi ragina. Paimkime kad ir N13 — ten skelbiama, buk New Yorke reikalauja 100 tukstančių tarnaičių, o joms mokama po 20 dol. mėnesiui ir jos turinčios vieną dieną savaitėje liuosų. Tokia žinia panėsi apgarsinimui agentų, kurie vilioja merginas iš Europos Amerikon. Talpinaut tokią viliojančią žinią laikraštje, reikėjo pasakyti ir tai, kad New Yorke daugybė yra tarnaičių rekomendacijinių biurų, kuriuose visada pilna norinčių gauti vietą, bet negaunančių; kad tarnaitė, kuriai mokama 20 dol. mėnesiui, turi mokėti anglų kalbą, jai nenori tarnauti bile kokioje vietoje; reikėjo dar-gi pasakyti ir tai, kad tamsios sodėtės New Yorke negauna geresnių vietų, kaip tik pas šiek-tiek pralobstančius žydus vertelgas.

Negalima girti dalyką, apie kurį neturima gerų žinių.

„Motinėlių“ narių metinis suvažiavimas įvyko 2 d. rugpjūčio Brooklyne. Suvažiavime dalyvavo kun. B. Žindzius, M. Sedvydis, V. Varnagiris, J. Židanavičius, A. Milukas, S. Remeika, A. Kodis ir M. Pankauskas ir p. Brusokas.

Iš atskaitos pasirodo, kad „Motinėlių“ pernai davus 300 rublių pašūpos Pr. Dovydaičniui, baigusiam Maskvos universitetą ir 200 rub. St. Šimkui. Bėgamine kapitalo liko \$81.66 ir geležiniame — \$179.10. Nutarta Pr. Dovydaičniui stipendiją duoti A. Kulikauskui, Oliver universiteto studentui-chemikui. Nutarimai: 1. — agituoti už „Motinėlių“; 2. — atsiliepti į visus „Motinėlių“ sušelpuosius, kad grąžintų skolą; 3. — atspausdinti konstituciją; 4. — „Motinėlių“ nutarimus ir visokius veiksmus garsinti netik or-

gane, bet ir kituose laikraščiuose. Į valdybą išrinkta kn. V. Varnagiris; kasierium kn. Kodis ir sekretorium kn. Pankauskas.

„Literatūros Naujienos. Girde jome, kad jau pabaigta versti Emilio Zola 2-ju tomų romanas „Lurdas“. Šį veikalą žadėjo išleisti p. Jonas Naujokas, „Raišto“ ir „Baltramiejaus Nakties“ leidėjas.

„Vienybės Lietuvnikų“ redaktorius p. J. O. Širvydas ir „Tėvynės“ redaktorius p. V. K. Račkaiškas sutarė versti, pasidalinus darbu, T. Narbuto „Lietuvos Historiją“, 9 tomuose. Veikalas labai didelis, tad tam darbiui atlikti reikės bent kelerių metų. Užtat paskui lietuvių visuomenės turės svarbų raštą Lietuvos istoriškioje literaturoje.

Jai mēs iš poetiško tvarinio išsėmsime žinomas idėjas, arba įgytime jas mintydami, kombinuodami, galvodami — gudriai galvodami — tai jos bus ir pasiliks ne-gyvomis, neorganiskomis, abstraktėmis. Bet, jai mēs žinomą poezijos tvarinį taip savin priimsime, jog kiekvienas poeto sielos judėjimas inteis mūsų širdin, jai visais savo intybėms jausmais nugeimsime inty pašyta poezijos gyvenimo verdančią tikrybę, tuomet mēs pergyvensime žinomus gyvenimo atsitikimus ir žmonių likimą, ir tokios idėjos, kurias šokiuo būdu įgytime, turės didelę mūsų gyvenime svarbą. Šitokios idėjos nebus negyvu akmeniniu žinojimu, bet gyvu faktu. Jose apsiiršk mūsų gyvenimo patyrimai, mūsų gyvenimo mokslas. Jos bus, taip tarant, išaugusios iš gyvos ir galingos fantazijos ir veiklaus darbo, iš smulkiausių prityrimų, jos bus mūsų ašaromis, mūsų juokais, mūsų širdžia, pačiu virpančiuoju gyvenimu.

DAILĖS MOKSLAS IR JO REIKSMĖ AUKLĖJIME.

fantazija pergyventi šitų žmonių gyvenimas, lyg patsai savo gyvenimą.

Kada mokykloje skaito poeziją, tai iš didesnės dalies šitie reikalavimai nėra pildomi. Mokytojai beveik visur ir visuomet dieną dieną sevaitėje liuosų. Tokia žinia panėsi apgarsinimui agentų, kurie vilioja merginas iš Europos Amerikon. Talpinaut tokią viliojančią žinią laikraštje, reikėjo pasakyti ir tai, kad New Yorke daugybė yra tarnaičių rekomendacijinių biurų, kuriuose visada pilna norinčių gauti vietą, bet negaunančių; kad tarnaitė, kuriai mokama 20 dol. mėnesiui, turi mokėti anglų kalbą, jai nenori tarnauti bile kokioje vietoje; reikėjo dar-gi pasakyti ir tai, kad tamsios sodėtės New Yorke negauna geresnių vietų, kaip tik pas šiek-tiek pralobstančius žydus vertelgas.

Taip turi būti skaitomi ir poezijos tvariniai, kuriuose nupašyta bei atvaizduota žmonių gyvenimas. Reikia stengtiesi, kad kiekvieną žmogų galima būtų rėgti tokiu, kokiuo jį matė poetas, šviesiai ir aiškiai, „ligi paties paskutinio guzikėlio“. Jai skaitytojas to nestengia, tai jįsai poezijos tvarinio kaip reikia nesu-prato. Suprasti poeziją, sakysime dēlei paveizdo, dramą, tai nereikia suprasti tuos žodžius, kuriuos dramoje kalba įvairi žmonės, bet suprasti pačią reikšmę.

Didelis skirtumas yra tarp idėjų, kurias mēs, taip tarant, išskaitėme iš kniegu, ir tarp tų, kurias įgijome begyvendami, ku-

rias mums nurodė patsai gyvenimas ir likimas. Pirmosios greitai pamiršamos, nesa jos padarė ant mūsų asmens labai mažą įspūdį; antrosios gi yra mūsų esybės organiskomis dalelėmis ir negali būti užmiršamos kol šamojai gyvename. Tos idėjos — tai mēs patįs. Jose jaučiama patsai drebantis bei virpantis gyvenimas.

Šitokios „organiskos“ idėjos reikalingos paties žmogaus gyvenimui. Negyvas „kniegu gudrumas“, idėjos, kurios yra šaltų abstrakčių minčių rezultatas, kurios yra tiktai smegenų veiksmo pasekmė, nepereina pačian gyveniman ir veikiman. Jos daugybe atvejų yra tiktai nereikalingas balastas, daugelį kartų jos yra puikia iškaba arba puikiu spalvotu parasoliu, kuriais žmogus uždengia savo sielos bėdinumą.

Jai mēs iš poetiško tvarinio išsėmsime žinomas idėjas, arba įgytime jas mintydami, kombinuodami, galvodami — gudriai galvodami — tai jos bus ir pasiliks ne-gyvomis, neorganiskomis, abstraktėmis. Bet, jai mēs žinomą poezijos tvarinį taip savin priimsime, jog kiekvienas poeto sielos judėjimas inteis mūsų širdin, jai visais savo intybėms jausmais nugeimsime inty pašyta poezijos gyvenimo verdančią tikrybę, tuomet mēs pergyvensime žinomus gyvenimo atsitikimus ir žmonių likimą, ir tokios idėjos, kurias šokiuo būdu įgytime, turės didelę mūsų gyvenime svarbą. Šitokios idėjos nebus negyvu akmeniniu žinojimu, bet gyvu faktu. Jose apsiiršk mūsų gyvenimo patyrimai, mūsų gyvenimo mokslas. Jos bus, taip tarant, išaugusios iš gyvos ir galingos fantazijos ir veiklaus darbo, iš smulkiausių prityrimų, jos bus mūsų ašaromis, mūsų juokais, mūsų širdžia, pačiu virpančiuoju gyvenimu.

Tiktai tokios idėjos leidžia stiprias šaknis mūsų charakterium, suauga ir susilieja vienon kruvon su visa mūsų esybe ir tampa akstinu, kuris verčia mus nuolatos dirbti.

Idant poezija duotų mums tokias idėjas, tai reikia pilnai ją atjausti, suprasti ir išemti iš jos turinį ir priimti savin, kaip ir patį gyvenimą.

Padaryti jaučiamu konkretinį, tikrąjį, gyvąjį gyvenimą — tai svarbiausias uždavinis dēl tų, kurie geidžia ir nori, kad ir kiti suprastų poeziją, kurioje nupašy-tas šitasai gyvenimas. Šino ke-liu turi ir mokykla eiti.

„Man tankiai teko klasėje su mokiniais studijuoti Ibseno dramoms. Jos, kaip yra žinoma, turtingos idėjomis. Bet ir šias drammas, šių dramų studijas, pradėdavome iš dailės atžvilgio. Niekuomet nepradėjome nuo „idėjų“ bet jomis baigdavome.

„Tiktai po to, kada dramoje pašytu žmonių gyvenimą aiškiai permatėme, mēs formulavome visas tas turtingas idėjas, kurios

tvino iš dramoms. Mēs, skaitydami ir viską apkalbėdami ir vėl iš naujo skaitydami, stengėmės taip artimon pažintin sueiti su dramoms asmeniais, jog rodėsi, kad tie žmonės, tai seni mūsų pažįstami. Mēs stengėmės išlūsktententi kiekvieno asmens biografiją, daleisdami net, koksa buvo to asmens budas, kada jis buvo mažas, kada suaugo į jaunikaitį, kokios gyvenimo apystovos kudi-klystėje ar jaunystėje galėjo padaryti ant jo didelį įspūdį ir išvystyti vieną ar kitą jo budo ypatybę. Statėme šimtus paklausų ir bendrai įšekojomė ant jų atsak-ti. Šitie paklausai nebuvo abstraktiški, tikrai teoretiški, bet kiekvieną kartą rėmėsi ant ko tai gyvai konkretiško. Sugalvojome įvairiausias situacijas, kuriose padėdavome žmogų, ir tuomet reikėjo sugalvoti, kaip jįsai tokiose apystovose elgiasi, ką mano, jaučia, ką kalba ir ką veikia.

Su dideliu džiaugsmu pasveikindavau kiekvieną mokinių surasta charakterio ypatingą posmelį, nors ta ypatybė nesiršo su vidujiniu žmogaus gyvenimu, bet kad ir nors šiek-tiek jį apibudino. Tankiai sulyginimui mēs imdavome pavyzdžius iš pačių gyvenimo, aptarėme ypatybes, kokias pastebėjome pas savo bendrus-pažįstamus. Tokiuo būdu daugelį kartų pasisekdavo išemti iš žinomos dramoms visą konkretinį gyvenimo turinį ir pergyventi visus atsitikimus ir žmonių likimus, kaip pačią gyvąją tikrybę. Po šitokio trisio galėjome, jai buvo reikalingas, pereiti sritin paties tvėrimo, istorinin laikin, tarti apie dramoms vertę ir reikšmę dēlei paties gyvenimo ir tt.

„Šitose valandose, žinoma, taipgi ir „deklamavimui“ buvo skiriama žymi vieta.“ Bet po žodžių deklamavimas suprantama visai ką kita, negu kad paprastai priimta; daugelis skaito puikiu deklamavimu, jai gražiai tik deklamuoja; čia gi kalbama apie tokį deklamavimą-skaitymą, kada iš kiekvieno ištarto žodžio plaukia jausmas ir tikras susijudimimas. Jai tu žinomas eiles-poezija gali giliai suprasti, tai be didelio mokslo, visai paprastai skaitydami, nemanydami net padaryti jokio efekto, patrauksi klausytoją. Šiė reikia atsiminti Fausto patarimas Vagneriui: Jai tu patsai nieko nejauti, tai tu kito širdies nesujudinsi, bet kiekvieną kartą patrauksi kitus, jai tau pačiam viskas eis tiesiog iš širdies.

(Užbaiga bus).

NETIKUSIAI IDĖTI PININGAI.

Žmonės, dėdami kur-nors piningus, žiuri, kad kuodaugiau-sia gauti už juos procentų. Daugelis ir mūsų žmonių, benorėda-

mi gauti gerą procentą, neša į bile „bankų“ piningus ir labai tankiai pasilieka be piningų ir be procentų: bankierius subankrutijo, piningai žuvo ir džiaugkis, žmogeli, besidžiaugęs!

Dabar atvangiausia yra dėti piningus į Suvienytų Valstijų pačto bankus, apie kuriuos jau nesykj minėjome. Rods ten temoka 2%, užtat piningai niekadodos nežus.

Daugelis įdeda piningus į „prapertes“, ty. perkasi skiautele žemės ir statosi namus; tokie piningai visados auga. Tik perkant žemę reikia daboti, kad ji būtų arti tos vietos, kur gyvename ir gyvenime. Iš žemiaus paduoto pavyzdžio matysime, kaip piningai auga ir kaip jie pragašta, įdėjus juos į savastį (investment) toli nuo gyvenamos vietos. Rods ta žinėle panėsi lyg juokui, bet joje yra ir teisybė:

Ispanijos mieste Palos surasta senovės rokundų knigos, kurios parodo, jog Ispanijos karalienė Izabellai Kolumbus kelionės į Ameriką lėšiausias kas 7 tukstančius dolarius, kas šios dienos piningais lygintūsi 70 tukstančių, nes anoje gadynėje piningas buvo daug brangesnis. Išėina, lyg tiek užmokėta už „naująjį pasaulį“. Sakoma, kad tuokart Amerika tiek nebuvo verta. Štai dėlko. Jai karalienė būtų padėjusi anuos piningus ant 4%, tai šiandieną iš tos mažos sumos būtų pasidarę: 587 milijonai, 202 milijonai ir 560 tukstančių dolarių. O Amerika, kaip aprokuojame, tėra verta šiandieną 260 milijonų dorių, iš kurių pusė pripuola Suvienytoms Valstijoms. Tokiu būdu išėina, kad Ispanija praktišk 327 milijonus, 202 milijonus ir 560 tukstančių dolarių dėlto, kad neatsargiai ir be apsiūrėjimo „įdėjo“ piningus.

Neprigulmingas.

TECHNISKASAI AMERIKOS PROGRESAS.

Patentuotų išradimų skaičius Jungtinėse Šiaur. Amerikos Valstijose neseniai atgal pasiekė net 1,000,000. Patentas N1 tapo išduotas 75 metai atgal. Abėnai imant, kiekvienas metas amerikiečiams davė apie 13,333 naujus išradimus. Tačiau šitos skaitlinės pasidaro dar stebėtinesnėmis, jai pažymėsime, kad pirmoji visų patento skaičiaus pusė išimta int 75 metus, gi kita dalis — 500,000 — atsirado 18 metų bėgiu. Taigi, taip stebėtinai greitai augo jų skaičius. Apskaičiuota, jog kiekviena valanda amerikiečiams suteikė po 3 naujus išradimus. Kitos šalys, kaip parodo žemiau einanti tolyčiai, insigijo (per 75 m.) šitiek patentų:

Francija 430,000
Anglija 416,000
Vokietija 236,000
Belgija 228,000

Kanada	126,000
Italija	94,000
Austrėja	68,000
Kokią vietą užima išradimų daugumu Rusija?	
Ant šito paklausus mės randa-me atsakymą prof. Ozerovo dia-garmoje. 1904 metais išduota ap-draudos patentų:	
Jung. Valstijų	11,040
Anglijoje	15,089
Francijoje (1903 m.)	11,040
Vokietijoje	9,989
Italijoje (1908 m.)	4,500
Rusijoje	1,217
Taiigi Rusijoje 10 kartų ma-žiau, negu Amerikoje.	

mas, jįsai rašo šiaip: „Ligi šio laiko savo literatinius darbelius dirbau lengvai, paviršutiniai, kaip pasitaikė. Nebeatmenu nė vienos apyskaitės, prie kurios buė dirbęs ilgėliau kaip dieną. Rašiau taip, kaip reporteriai rašo savus pranešimus apie gaisrus: mechaniškai, pusiau-nesamoniškai, visai nemintydamas apie skaitytoją, nei patsai apie save. Rašydamas visai stengiausi ne-klūdyti tų paveikslų, kurie man brangūs ir kuriuos aš, nežinia ko-dėl, saugojau ir rupeštingai slė-piau“. — (Iš „Domas“).

J. Blis.

kontrakto, nepasiliko be pasek-mių. Pastaraisiais mėnesiais an-glekasių sąjunga suorganizavo 15 naujų skyrių šiose valstijose: Pennsylvania, Indiana ir West Virginia.

Iš Visur.

Sušaudymas jureivių. 23 d. lie-pos Sevastopolyj sušaudyta tris jureiviai nuo laivo „Zlatoust“, kurie neva kalbinę savo draugus sukelti maištą. Su-šaudytųjų pavardės: Zelenin, Karpšin ir Silakov. Sušau-dė jų pačių draugai-jurei-čiai, kuriuos dabojo kareiviai, kad išpildytų budelių pareigas.

Naujas provokatorius. Rosijos slapotosios policijos skyriuje su-keleto naujas provokatorius, tu-las Leonidas Rakovski, kurs vad-i-nosi taip-gi Lerneru. Provokato-riumi tarnavęs Odesoje ir Kišine-ve, o paskui pridavęs spaudai slepiamas politikoje žinias.

Rinkimai ukinkų igalioitinių, kurių rinkikų į IV Dumą prasidės 15 d. rugsėjo ir užsibaigs 1 d. spalio. Nuo 15 d. spalio prasidės jau patįs rinkimai atstovų į Du-mą.

Akcionierius. Vokiečių laik-raštis „Zeitschrift“, kuris išeina Berline, paskelbė gan įdomias ži-nias apie Vokietijos impr. Vil-helmą II. Tasas karalius turis nu-sipirkęs už 12 milijonų markių akeiųjų laivų kompanijoje „Ham-burg-American Line“. Be to tu-ris gana daug akeiųjų ir Kruppo ginklų fabrikuose.

Mormona — Europoje. Mormo-nai — tai sekta, gyvenanti Utah valstijoje; jie pripažįsta, prakti-vaistijoje; jie pripažįsta, prakti-kuoja ir skelbia daugpatystę; ty, kad vyras gali gyventi su kelio-mis pačiomis, bile gali jas ir jų vaikus išmaitinti. Dabar mormo-nai nusiuntė burį savo misijonie-rių į Europą. Sakoma, buk jų darbas apielinkėse Londono ir Berlino esąs labai pasekmingas.

Brangus šuva.

(Pagal A. Čechovą.)
Porudėikas Dubov ir jaunas liuosnoris kareivis Knaps, sėdė-jo ir gėrė konjaką.

— Puikus šuva! — sakė Dubov, rodydamas Knapsui savo šunį Milka. — Ypatingas šuva! Tik pažvelgk, koks dailus snukutis! Tik vienas snukis kiek kaštuotų! Pasitaikius ant šunų mylėtojaus, tai už vieną snukį pora šimtų! Netiki? Jaigu netiki, tai brolau, mažai ką ir išmanai...
— Aš suprantu, bet...
— Juk tai soteris, tikras angliš-kas soteris! Puikiai išžiuri, o jautrumas... noslė! Viešpatie, kokia noslė! Žinai kiek aš mokė-jau už Milka, kada ji buvo dar mažai? Šimtą rublių! Tai stebė-tinas šuva! Sel-lma, Milka! Kvailė, Milka! Eik šią, eik šią... šunytis, mažutis mano!

Dubov prispaudė prie savęs Milka ir pabučiavo tarpausin. Dubovo akyse pasirodė ašaros.

— Niekam tavęs neduosiu... ma-no gražioji, niekam! Juk tu ma-ne myli, Milka? Myli? Na, eik šalin! — staiga sušuko porudėi-kas. — Su purvinomis kojomis tiesiai taip ir lipi ant mundiero! Taip, Knaps, pusanthro šimto rub-lių mokėjau, kuomet buvo mažai! Bet ir buvo už ką mokėti! Vien tik gaila, kad nėra kada medžio-ti. Taip jau ir pražys mano Mil-kutė nepanodžius savo talento... Vien tik dėl tos priežasties ir par-

duodu. Pirkši, Knaps! Visuo-met man busi dėkingas. Na, o jaigu piningų ligvaliai neturi, aš tau nusileisiu... Imk už penkias-dešimtis rublių.

— Ne, balandėli... — atsiduso Knaps. — Kad tavoji Milka būtų vyriškos lyties, tai gal ir pirk-čiau, bet dabar, tai...
— Milka, ne vyriškos lyties! — sušuko porudėikas. — Knaps, kas tau pasidarė? Milka ne vy-riškos lyties! Cha-cha! Tai kas gi ji, kaip tu manai? Kalė? Cha-cha... Tai kudikis! Nežino kaip atskirti šunį nuo kalės!

— Et, kalbi, rods aš bučiau spangas... — jausdamasis užgau-tu, prabilo Knaps. — Žinoma, kad kalė!
— Susimildamas, dar pasakysi, kad ir aš moteris! Ek, tu Knaps, Knaps! O juk esi techniškąją baigęs! Ne, mano brangi dušia, tai tikras šuva! Sakau, tai tik-ras angliškos veislės šuva...
— Atleiskit, Michail Ivanovič. Bet kaip man rodos, tai mane tie-siai už kvailį laikai... Juk tai skaudu...
— Na, nereik, po velnių... Nenori pirkti, tai jau tau neįsilysi! Tuojaus paskaitysi uodegą už ko-ją... Nereikia. Aš noriu tau kai-po geradėjęstę padaryt... Vach-ranceev, konjako!

Denėikas dar padavė konjako. Bendrai insipylė po stiklėlį ir už-simjino. Per čielą pusvalandį abu tylėjo.

— O kad ir moteriškos lyties... — pertraukė tylą, žiūrėdamas į boukutę, porudėikas. — Stebėti-nas tai dalykas! Juk kalė dar geriau. Šunųčių atves. O žinai, kad kas šunytis, tai penkdešim-tė... Parduoti juk nesunku, kam reikalinga ir iš tavęs mielai nu-pirks. Nesuprantu, kodėl tau šuva geriau patinka! Kalė tuks-tantį kartų geriau. Žinai, kad ir prie žmogaus moteriška lytis daug lipšnesnė... Na, jau jaigu tau taip nepatinka moteriška ly-tis, imk už dvidešimtis penkis rublius...
— Ne, balandėli... Nė vienos kapeikos neduosiu... Viena — šu-va man visai nereikalingas, antra gi — piningų neturiu.

— Tai taip pirmiaus reikėjo sa-kyt. Milka, šalin!

Denėikas padavė kiaušinieneš ir bendrai tuojaus išvalė skaura-dą.

— Sakau, tai kaip kokis kudi-kis, mano teisingasis Knaps... — pratarė porudėikas, krapštyda-mas dantis. — Nenoriu tavęs nus-kriausti, po paralių... Žinai ką,— imk už dyką...
— Kaip sau manai? Kaip aš ją galiu imti už dyką? — atsiduso Knaps. — Kas gi ją pas mane prižiūrės?
— Na, nereikia, nereikia... po paralių! Nenori ir nereikia... Kur gi žadi eiti? Sėskis!

Knaps pasikėlė ir pasiėmęs ke-purę rengėsi eiti.

— Jau laikas. Sudiev... — pa-sakė žiovaudamas Knaps.
— Palaukit, aš palydėsiu...
Dubov ir Knaps apsirėngė ir iš-ėjo ant gatvės. Pirmus šimtą žingsnių ėjo tylėdamu.

— Gal žinai, kartais, kam tą šunį atiduoti? — pradėjo porud-ėikas. — Gal pažįstamų kartais turi, kuriems šuva būtų reikalin-gas? Kaip matai, šuva puikus, bet... man visiškai nereikalingas!
— Nežinau brangusis... O ko-kių pažįstamų aš čia galiu tu-rėti?..

Iki pat Knapsio kvatieros, ben-drai eidami jau nei vieno žodžio nekalbėjo. Tiktai kuomet Knapsas paspaudė porudėikui ranką ir jau buvo pradaręs grinčios du-ris, Dubov sukosėjo ir kaip tai, rodos netikėtai, pratarė:

— O ar nežinai, ar vietiniai

SLA. ISTORIJA.

(Tąsa).

eržilo“. Kada kuningas Lenarkevičius šitą pasakė iš sakyklos, tai visi klausytojai sukrito juokais. Žinoma, tas nuėjo juokais dėlto, kad lietuviai šito kuningo neken-tė, bet jai tarp parapijonų ir kuningo būtų buvę geresni prietikiai, tai šitos vertiko blevyzgos būtų sau rustesnių pasekmių susilaukę.

Taiigi šitie du vyrai: Juozas Paukštys ir Dom. Tamašauckas arba Bačkauskas, ir kun. Varnagiris, bu-vęs tasyk lenkų ir lietuvių parapijos klebonu Plymouth, Pa., sumanė naują, katalikišką su-suvienijimą tvirti. Visi trys jie priekin matė kišką susivienijimą tvirti. Visi trys jie priekin matė nepertoli, bet būti minių vadovais jiems norėjos ir jie ėmėsi už darbo; gavę pritarimą tam apie nuo poros drau-gijų iš kitų miestų, jie sušaukė Plymouth'an seimą lapk. d. 22, 1886 m., kuris buvo laikytas Pajaujo svetai-nėje, vadinamoje Sobieskio svetaine.

Be delegatų nuo vietinių draugijų, kaip „Vien. Liet.“ paminėta, seiman pribuvo du iš Chicagos, Ill. nuo šv. Kazimiero Draugijos: Dras Kasakovskis ir Špokas, pasivadinęs Špokevičium, ir iš Waterbury, Conn. taipgi nuo šv. Kazimiero Draugijos Danisevičius.

Suvažiavę seiman delegatai, sutverdami naują su-sivienijimą davė jam vardą „Susivienijimo Visų Drau-gybių Katalikiškų Lietuviškų Amerikoje“.

Jų sustatytame pusiau lenkiška, pusiau lietuviš-ka kalba protokole randame kelis stereotipuotus, randa-mus pašalpiųjų draugijų konstitucijoje nutarimus, ku-rie taip skamba: „Pastanawita likosi prowos: Kožnas lietuwnikas prigulintis ing Susivienijima, priwalo už-laikitie sawo nacija, pridutu pagelba sawo brolių nelaj-mėj bunancziam, west diewobaiminga giwenima, ir da-winet gera prikloda nog sawias, tejjpgi naujai pribuwu-siam brolių isz Lietuwos dotie pagelba.“

Po šito eina septyni skirsneliai, apkalbą narių tie-sas ir priedermes.

Pirmame jų pasakyta, kad kiekviena lietuvių draugija gali prie šito Sus. V. D. K. L. Am. prigulėti, prisiūsdama savo pasižadėjimą jo pirmininkui kun. Varnagiriui, arba „jeneralnam“ Sekretoriui Juozupui Paukščiui, „Vien. Liet.“ išduotojui.

Antrame pasakoma, kad „kožnas draugas ant metų priwalo moket“ 10c. Centro Komisijos reikalams.

Trečiame pareiškama apie formaliskumus narių persikeliant iš vienos draugijos kiton; čia jam reikia turėti nuo apleidžamosios draugijos raštai „paswiecziti per prezidenta ir pecezete draugystes“. Jis tuos raštus gauna tik tasyk, kaip yra apsimokėjęs visas skolas seną-jai draugijai ir ateinančiame mėnesiniame susirinkime buvo priskaitomas prie naujos draugijos narių skait-liaus, jo įmokėtiems piningams pasiliekan senoj drau-gijoje.

Ketvirtame yra paaiškinta, ką narys priwalo da-ryti jam persikėlus tokion vieton, kur prie Susivieniji-mo priklausančios draugijos nėra; tokiam atvėjij jam paliekama savo mokestis mokėti į tą draugiją, prie ku-rios jis prigulėjo. Jam gi per 3 mėnesius nedavus apie save jokios žinios, jis priwalo būti iš draugijos kningų išbrauktu.

Penktame aiškinama kitur išvažiavusio ir ten ap-sirgusio nario priedermės ir tiesos; toksai narys susirgęs gauna iš draugijos pašalpa, jai jis prisiūncia draugijai nuo daktaro raštą, vietinio katalikų kuningo paliudytą; jaigi jis ten numiršta, tai draugija nusiūncia ten savo de-legatą su piningais, kuris numirėlį palaidoja ir visą pa-laidojimo lėšų rokundą raštu perduoda draugijai.

Šeštame aiškinama apie ženklelius; jai narys iš neturinčios ženklelių draugijos persikelia draugijon tu-rinčion ženklelius, tai jis gauna ženklelį už piningus ki-toje draugijoje.

Septintame skirsnely reikalaujama, kad kiekvie-nas draugas įstojes į draugiją pasiduotų „prowoms Kon-stitucijos tos draugystes.“

Kaip iš viso šito Susivienijimo užbriežimo gali-me matyti, jo vyriausiu ir, gal, vietininiu tikslu buvo pašalpinės draugijas suvienyti ir jas apdrausti, kad jos nenukryptų nuo tikėjimo mokslo.

Centro Valdybon, anot protokolo kalbos, „ing wi-riaisibia ant begancziu metu iszrinkiti“:

- Pirmininku kun. Varnagiris
- Raštininku Juozas Paukštis
- Kasininku Antanas Pajaujais.

Konstituciją „Susiv. Visų Draugybių Katalikiš-kių Lietuviškų Amerike“, kaip to laiko „Vienybės“ raid-rinkis Vincas Vagonis pasakojo, kun. Varnagiris dar prieš seimą buvo parašęs pagal savo norą: ji buvusi pil-na bažnytinių prisakymų, tarp kurių ypatingai buvo at-sižymėjęs šeštas bažnyčios prisakymas, liepiąs klebonui tikrai ir pilnai algą apmokėti. Iš jo „Vienybės“ redak-torius Tamašauckas turėdavęs daugiausiai juokų. Šita konstitucija yra žuvusi, nepalikdama nei žymės po savęs.

(T. b.)

LITERATISKOS SMULKMENOS.

Čechovo laiškai (pirmas tomas 1876—1887, M. P. Čechovienės iš-leidimas, 1912 m.), tai tur būti bus geriausia jo autobiografija. Šitam pirmam tome, kuriame su-dėta jo laimingų jaunystės tės laikų laiškai, aiškiai matomi jo budą apibudinanti broūžai: linksmas, patraukiantis, gyvas, sveikas humoras, atviru-mas ir nepereinamas paprastu-mas. Draugams ir giminaičiams rašytuose laiškuose jįsai trumpai ir žymiai jau apibudina žmones, su kuriais teko jam susitikti. „Čio-nykštės panelės“, — rašo jįsai iš Novočerkaskos, — „tai tikras avių burys: jai viena pasikels ir įšeis iš grinčios, tai visos kitos paskui ją. Pati drąsiausė ir iš-mintingiausė iš jų, norėdama pa-rodyti, jog ji moka dailiai ir tin-kamai pasielgti, nuraudusi bei nusigandusi plakė ir plakė su vė-dykle man per ranką, kalbėda-ma: ag, koksa! tamišta netikėlis! Aš išmokinau ją sakyti kavalie-riams: kokie jūs naiviški!“ Pir-mąjį savo susitikimą su „Novoje Vremia“ išleistoju Suvorinu Če-chovas šitai aprašo: „Jįsai pri-ėmė mane labai maloniai, net ran-ką padavė. Dirbkite tiktai, jau-nasai žmogau — jįsai taktė man. Aš patenkimas tamsta, tiktai ei-kite tankiau bažnyčion ir neger-kite degtinės. Puskite manin! Aš papučiau. Suvorinas, nesuo-dęs degtinės kvapsnio, apsisukęs sušuko: Vaikišti! Kada vaikiš-čias intėjo, jįsai paliepė jam at-nešti stiklą arbatos be torielkai-tės ir duonos su sviestu. Vėliaus gerbiamasai Suvorinas intdavė man piningų ir tarė: Piningus reikia sergėti. Pasitraukite keli-nes augšty!“ — Dar interesin-gesnės Čechovo laiškuose tos vie-tos, kur jįsai kalba apie pirmuo-sius savo literatinius pasisekimus. Taip jįsai apsidžiaugia ir stebisi, jog „Novoje Vremia“ mokėjusi jam po 12 kap. už eilutę, 232 rub-lių už tris trumpas apyskaites, gi „Peterburgskaja Gazeta“ mo-kėjusi tiktai 100 rub. mėnesiui už 4 raštus. Kitoje vietoje jįsai rašo: „Rimtajį redaktorių Koro-lenko vos tiktai pažįsta, bet mano niekus skaito visas Peterburgas. Net senatorius G. skaito! Man ta-tai patinka, bet mano literatini-jausmą užgauna. Man darosi ne-smagu dėlei tos publikos, kuri todėl tiktai mėgia literaturos šu-niukus, kad nestengia intžiūrėti šlapių ir, aš pilnai insitinkęs esu, jog nė vienas šuva manęs nebepa-žis, jai aš kada pradėsiu rimčiau dirbti... Tarp ko kito „Valdybos Vestnik“ buvo išspausdinta la-bai išgirianti recenzija. Taiigi, tokio budu mano dalykėliai da-bar, taip sakant, intgijo valdy-bos sankciją, ir jai Aleksiejus Ser-giejevič (koksa! Č. pažįstamas vyras) pamėgins juos nupeikti, ji-sai gali patekti Petropavlovsko tvirtovėn“... Ant žinomo rašyto-jo Grigorovičio laiško atsakya-

Iš Suv. Valstijų.

Nauja partija. 5 d. rugpjūčio prasidėjo Chicagoje konvencija naujos politiškos Roosevelto sut-vertos partijos vardu „The Natio-nal Progressive Party“. Suvai-žiavo suvirš 1000 delegatų. Ta partija likos sutverta iš atskalų nuo Republikonų ir Demokratų partijų ir vienintėlis jos tikslas bent ikiol: nominuoti Rooseveltą kandidatu į Suv. Valstijų presi-dentus.

New Yorko policija vis labiau ir labiau inklinsta į purvą. Ne-senai užmušta tulą šulerį (gemb-lerį) Rosenthalį, kurs buvo beiš-duodąs purvinus New Yorko poli-cijos darbus. Kaltinama polici-jos leitenantas Bekeris ir keli iš šulerių gaujos. Dabar kiekvie-nas policijos įrėdnis, pats turėda-mas „čistos sumnenės“, stengiasi save gelbėti, kitus įskudamas. Tarp kitko ir pats vyriausis polie-meisteris Waldo, teisindamas poli-ciją, ėmusią ir imančią kyšius nuo tų, kurie užlaiko šulerių lan-komas vietas, praneša, kad tokių vietų savininkai yra turtingi žmo-nės, kurių bijosi net ir teisėjai, nesa šių pastarųjų išrinkimas ir užsilaikymas vietoje tankiausia nuo tų „šulerių“ savininkų pri-klauso.

Bekero draugai, norėdami jį iš-gelbėti, renka jo apgynimui fon-dą, kuris turis siekti \$50,000. Ma-tyt tie draugai bijosi, kad Beke-ras gali išduoti teismui ir augštes-nius už save ponus.

Orlaivininkystė — mokslas. Massachusetts technologiško in-stitūto profesorių taryba nutarė orlaivininkystę įrašyti į progra-mą tarp tų mokslų, kurie išgul-doma inžinierių-mechanikų kur-suose.

Mirties baumė. New Yorko valstijoje per 22 metu, t. y. nuo laiko įvedimo mirties baumės su elektros pagalba, nužudyta 155 žmonės. Vieno žmogaus baumė apseina arti 400 dol. Svarbiausis išleidimas — tai užlaikymas bu-delio specialisto ir jo pagelbi-ninko, kurie gauna mokestį „nuo stulkių“: budelis gauna už vieną galvą 250 dol., o jo pagelbininkas — 50 dol.

New Yorko policijos atskaita. New Yorko policijos detektivi-biuras apskelbė pusmetinė savo atskaitą, iš kurios matoma, kad biurui pridnota skundų: apie už-puolimą ir vagystes — 313; tik apie vagystę — 4054; užmušimų buvo 140, o pereiname uzumetj— 81. Iš viso skundų priimta 19,395.

Darbininkų palocius. Mieste S. Francisko pradėdama statyti „Darbininkų Palocių“, kurs ap-sieis į 100 tukstančių dol. Namas bus 5 augštais, ir jame bus tiek kambarių ir salių, kad juose ga-lėtų sutilpti visi ofisai unijų, su-sijungusių į Centralę Federaciją.

Anglekasiai organizuojasi. Pra-eitasis bruzdėjimas tarp angleka-sių, atsibuvęs prieš atnaujinimą

skuralupiai priima šunis ar ne?
 — Turbut priima, vienok tikrai pasakoti negaliu...
 — Atiduosiu jiems... Po velnių, tegul nulups skurą ir viskas atlikta... Tai bjaurybė šuva... Nėgana to, kad grincioje taip nešvariai užsilauko, bet dar vakar kuknioj visą mėšą suėdė, p-p-padla... Gerai, kad tai geros veislės būtų, o dabar tokios kiauiliškos. Labanakt, Knaps!
 — Sudiev... — pasakė Knaps.
 Užsirenkė grincios duris ir pašiliko porudėikas vienas bestovis.
Pranas Tvardauskas.

S. L. A. Apyskaita už II-raj Bertaini 1912. Vaiku skyriaus.

IEIGOS.
BALANDŽIO:

d. kp. No.	Iš kur.	\$ c.
17	44 Rhone, Pa.	.50
18	80 Priceburg, Pa.	1.00
20	157 Youngstown, Ohio	1.00
22	132 Seltzer City, Pa.	2.00
23	85 Edwardsville, Pa.	2.50
23	10 Philadelphia, Pa.	.75
25	99 Hermetie, Pa.	1.50
25	7 Pittston, Pa.	11.00
26	101 Paterson, N. J.	1.00
30	67 Luzerne, Pa.	1.50
74	So. Chicago, Ill.	1.00
92	Courtney, Pa.	.50
32	So. Boston, Mass.	1.50
230	Wanamie, Pa.	1.00
63	Providence, R. I.	.50
35	Wilkes Barre, Pa.	2.50
3	Elizabeth, N. J.	1.50
36	Chicago, Ill.	.50
178	Cleveland, Ohio	.50
1	Edwardsville, Pa.	1.50
24	Glen Lion, Pa.	2.00
40	Pittsburgh, Pa.	2.50
167	Joliet, Ill.	.50
168	Stamford, Conn.	.50
245	Newark, N. J.	1.25
23	Shenandoah, Pa.	8.25
38	Brooklyn, N. Y.	8.75
34	New Britain, Conn.	2.50
71	Hoboken, N. J.	2.50
213	Brooklyn, N. Y.	2.50
43	So. Boston, Mass.	1.50
Pav.	Summit City, Mich.	.50
11	Waterbury, Conn.	3.00
47	Passaic, N. J.	2.00
104	Cambridge, Mass.	.50
185	Indiana Harbor, Ind.	1.00

Viso Balandžio mėn. \$73.50
IEIGOS.
BIRŽELIO:

25	38 Brooklyn, N. Y.	1.00
213	Brooklyn, N. Y.	5.50
29	23 Shenandoah, Pa.	1.50
171	Bentleyville, Pa.	1.00

Viso Balandžio mėn. \$9.00
IEIGOS.
BIRŽELIO:

25	38 Brooklyn, N. Y.	1.00
213	Brooklyn, N. Y.	5.50
29	23 Shenandoah, Pa.	1.50
171	Bentleyville, Pa.	1.00

Už popierą pašalinimams darbams 19.34
 Už įrankius prie spaustuvių 6.11
 Už telefoną 6.80
 Pajiega ir šviesa 7.14
 Už nuvažiojimą formų į spaustuvių 17.75

Viso Balandžio mėn. \$59.97
IEIGOS.
BIRŽELIO:

Už mažmozius	6.30
Už popierą	17.55
Už įrankius	7.99
Už darbus, apdarymą konstitucijų ir padarymą klisių ir tt.	2.65
Už telefoną	10.55
Už pajiega ir šviesą	4.14

Viso Birželio mėn. \$77.12
 Per tris mėnesius:
 Balandžio 59.97
 Gegužio 49.18
 Birželio 77.12
 II-ro Bertainio 1912 m. labu \$186.27
 II-ro Bertainio 1912 m. ieigos 366.01
 I d. Balandžio 1912 m. pinigų buvo 79.82

Viso \$445.83
 II-ro Bertainio 1912 m. išmokėta \$186.27

I d. Liepos administracijoj lieka \$259.56
A. B. Strimaitis,
SLA. Sekretorius.

SLA. KNINGIAUS ATSKAITA II BERTAINIO, 1912 m.
IEIGOS.
BALANDŽIO:

Parduota už	1.76
Parduota už	1.00

Viso Bal. mėn. \$2.76
IEIGOS.
BIRŽELIO:

Parduota už	.35
Parduota už	9.75

Viso Birželio mėn. \$9.75
 II-ro Bertainio 1912 m. išleista už \$12.86
 I d. Balandžio 1912 m. pinigų buvo 31.67

Labu 44.53
 II-ro Bertainio išmokėjimų 2.09
 II-ro Bertainio padovanota kni-gų už 1.00

Viso \$3.09
 I d. Liepos 1912 m. pinigų pas kningių \$41.44
 I d. Liep. 1912 m. kningių vertė \$445.05
 „Tėvynės“ pusės metų 25 kom-pletai pribuvo už 6.25
 Iš Europos kningų pribuvo už 8.50

I d. Liepos 1912 m. SLA. kni-gyno vertė \$501.84
A. B. Strimaitis,
SLA. Sekretorius.

Pajieškau suaugusią merginą arba našlę prie stubos darbo. Darbas yra visoms žinomas ir ant visados. Meldžiui atsiskaityti, o apie užmokestį pasikalbėsime per laišką. Atsišaukite ant šio adreso:
 P. Adomaitis,
 654 W German str., Baltimore, Md.

KASLINK LYGIŲ MOKESČIŲ.

Pagal 27-to Seimo nutarimą „Tėvynės“ No. 25 apskelbta, kad nuo 1 d. liepos visi nariai mokės lygiai po 15c., kaip parodo konstitucijos skyrius XIV, punktas 3. Tokiu būdu senieji nariai moka po 28c. kas mėnuo.

Rodos čion pasakyta gana aiškiai, vienok mūsų kuopų viršininkai ir oficiališkus savo vadovų pranešimus neatkreipia atidžios. Mokestims pradėjus plaukti už liepos mėnesį, buvome priversti daugumai kuopų įsiųti visas blankas su pinigais atgal, nurodydami, kaip mokestis turi prisijūsti. Tuli prisijūnt net po 32c. už vyrus, ir po 25c. už moteris Susivienijimo lėšų fondan!

Kuopų viršininkai, reikalaudami nuo narių tokių mokesčių, narius nuo Susiv. atbaido; kiti net ir buvę seimo pasiuntiniai, parvažiavę savo kuopų nariams, ar tai iš nesupratimo, ar iš noro kenkti Susivienijimui, papasakojo, kad Seimas pakėlė mokestis net ant 15c. kiekvienam nariui! 14-tos k. pasiuntinys iš Broekton, Mass. net protestą parašė varde visos kuopos. Išties-gi, jai visi, kas

nesupranta, kaip reikia mokestis nuo narių imti, butų perskaite pranešimą, kur pasakya, kad seni nariai moka po 28c., tai tokių negeistinių atsitikimų nebutų buvę.

Minėtos 17-tos kp. pasiuntinys p. H. Stankus nebutų turėjęs progos ardyti ten gyvenančią kuopą. Jai jam nepasidaboją prigulėti prie S. L. A., tai te sau vienas atsitraukia, bet kada ir kiti kuopos viršininkai, ir abelnai visi nariai netėmija kas nutarta, kas apskelbta, per visų kuopų atstovų padarytus nutarimus, duodasi sau akis apdumti tokiems žmonėms, kurie pasakoją nebutus daigtus ir pameta organizaciją su didele skriauda sau, tai baisesiai nesmagų įspudį padaro ant visos organizacijos. O tie, kurie organizacijai šaknis graužia, šoka viršun iš džiaugsmo, kad jiems pasiseka tokius puikius darbus nuveikti, ir matydami, kad jų darbas duoda pageidaujamus jiems vaisius, daugiau dar nebutų dalykų išmisliję paleidžia svietan. Išėina: „Jūs peškites, o mes pasinaudsim!“

Tai-gi dar kartą atkartoju, idant visiems butų aišku, kad kiekvienas narys turi mokėti po 15c. mėnesyje į S. L. A. lėšų fondą. Už organą nė vienas narys nemoka, nes organas leidžiamas iš S. L. A. lėšų fondo, ir siuntinėjamas šeimynoms po vieną egzempliorių, o kuopų viršininkams pareikalavus siuntinėjama visiems, kurie jo nori.

Tuli kuopų viršininkai siunčia rugojimus, kad mes mokestis nuo visų lygiai imame, o moterims organas nesiuočiama. Dar lig šiam laikui niekam nepasakėm, kad organo nesiusim, bet siųsti organą negalim, jai nuo mus nepareikalauja. Su reikalavimu turi priduoti mums pilnus adresus per savo kuopos sekretorius. Bet kur organas siunčiamas šeimynoje ten nereikalinga butų siųst visiems, nes tiek pat galima pasinaudoti iš vieno egz., kiek ir iš pusės tuzino, o kad leidimas organo prisieina patiems nariams apmokėti iš lėšų fondo, tai bereikalingai iškaščius, turi but, ir patįs nariai didint nenorės. Jaigu atsirastų tokių šeimynų, kurios butinai reikalautų siuntinėti tiek egz., kiek grūčioj yra SLA. narių, lai kuopų viršininkai pareikalauja: mes siųsime visiems, bet kol to nereikalavot, mielieji, nesibar-kit ant mus, sakydami, kad mes tik pinigų traukiame, o organo nesiuočiame.

Tulos kuopos klausia, ar reikia kuopų kasieriams kaucijos. Iš kur pas jus, broliūnai, atsirado mintis klausiti apie tą dalyką? Juk apie tai SLA. Sekretorius rašė No. 25 „Tėvynės“ ir tą patį atkartoją No. 28 SLA. Prezidentas. Taigi, jai jus matėt tuos pranešimus, randat įstatuose XXIX skyrių punktą 30, tai kam ir vėl klausiat? Juk mes kitaip negalim atsakyti. Nemanykit mus pranešimus rašant tikrai tam, kad butų kas-nors parašyta, arba rašom neturėdami ką veikt. Ne, broliai, mums laikas brangus, dėlto padėkit jį mums čedyti, nereikalaukit atsakinėjimų laiškais į tokius dalykus, kurie jau kelis kartus garsinti ir jums gana gerai suprantami.

Įvedus ligoj pašalpą, daugumas narių klausia, kiek reikia mokėti įsirašymo į pašalpos skyrių seniems S. L. A. nariams. Tas apskelbta visuose laikraščiuose; buvo konstitucijos projekte, buvo seimo protokole, ir nuo Seimo kožname N. „Tėvynės“. Dabar atspausdinta ir išsiuntinėta visoms kuopoms, bet kaip prisijūnt čia mokestis, tai pasirodo arba perdaug arba permaža pinigų

prisiūsta. Tulos kuopos prirašė narius prie pašalpos skyriaus ir nesijūnt čia įsirašymo mokesčių: laukia pranešimo nuo Centro Sekretoriaus, ar juos centras priims ir pašalpos skyrių ar ne. Mės negalim pranešinėti kiekvienam aplikantui tol, kol mokestis nebus prisijūstos. Kada musų rankose bus visi dokumentai ir įsirašymo mokestis, tai mės pranešime kuopos viršininkams apie aplikantų priėmimą ar atmetimą.

A. B. Strimaitis
 S. L. A. sekr.

SIS BEI TAS.

Latvijos miestai. Miestai tautų gyvenime lošia labai svarbią rolę. Jie visuomet buvo draugių nervų sistemos centrai, ir dabar jie valdo ir kontroliuoja draugiją arba visuomenę. Ypač pastariai padidėjusi. Daugelyje miestų išsivystė stambioji išdirbystė kartu su išdirbyste, su jos augimu augo ir gi žmonių skaičius. Miestai sutraukia savin nuo ukijų tukstančius darbininkų. Tuo pačiam laiku nyko ukijų tulų gyvenimo, reikėmu išdirbimas. Tuos darbus: gaminimą drabužių, ukio padarų ir kit. atėmė nuo jų miesto išdirbėjai. Be miesto išdirbėjų ukininkai dabar jokiu būdu nebeapsieina.

Taip gi, imant ir iš kultūrinio atžvilgio, miestai yra ukijų centrais. Miestuose randama augstėnės mokyklos ir įvairių šeiminių ir kultūrinų draugijų centrai; ten išleidžiama vietiniai laikraščiai. Be to ukijų-laukų gyventojus traukia int miestus tai valdiškai arba šeiminiškai šeimynos reikalai. Susirgo žemdirbis kokia sunkesnia liga ir kelianą miestan gydytūsi. Žinia, did-

miesčiai turi daug didesnę reikšmę, tačiau ir mažesnieji miesteliai, kad ir paveizdan Lietuvos taip evadinami bažnytkiemiai, sutraukia tai didesnius tai mažesnius ukio gyventojų būrius.

Latvijos miestai ne vienodai išstatyti po įvairias vietas. Vietomis jie randasi arti vienas kito, vietomis gi labai toli. Daugiausia miestų ir didesnių miestelių galima rasti Žemojoj-Kuršėj ir netol Dauguvos. Apie Vidžemės sieną jų beveik visai nėra. Lubanė ir Jaun-Gulbenė priguli prie tų Latvijos vietų, kurios arčiausia prie miestų.

Juridiškiai, turinčių pilnas miesto teises, Latvijoje viso yra 20 miestų. Tačiau, jai nekreipsime domos int miestų juridiskas teises, bet int jų šeiminių stovi, tai miestų skaičius bus kur kas didesnis. Statistikoje paprastai skaitoma miestais visos tos vietos, kurios turi po 2000 su virš gyventojų. Tokių vietų Latvijoje yra gana daug; nors daugelis miestelių dar neturi miesto teisių, tačiau šeiminiame ir kultūriname gyvenime jau užima miesto vietą. 1897 m. Latvijoje (Kurše, Lietgalėjė ir Vidžemėje latvių dalyje) buvo 32 apgyventos vietos, kurios turėjo po 2000 su virš gyventojų. Pagal daugumą gyventojų miestai eina šiočia tvarka: Ryga turėjo 282,230 gyventojų, Dinaburga — 69,675, Liepajus — 64,489, Jelgava — 35,131, Valka — 10,922, Rehzeknė — 10,795, Kuldiga — 9,720, Grihiva — 7,996, Kreslava — 7,825, Tukumas — 7,555, Ventspilė — 7,127, Cehsis — 6,356, Bauska — 6,544, Jekabmiests — 5,830, Jannjelgava — 5,175, Ludzė — 5,140, Valmiera — 5,050, Talsi — 4,200, Krustpilė — 4,142, Ilukstė — 3,652, Saldus — 3,585, Rubenė — 3,496, Aizputė — 3,340, Līvāni — 2,614, Līmbaži — 2,412, Bolderaja — 2,345, Glazmanka —

2,328, Subatė — 2,153, Palanga — 2,151, Sloka — 2,114, Preiļi — 2,104, Ainaži — 2,057 gyventojus. Taigi 1897 metuose Latvijoje buvo 18 miestų ir 14 miestelių, kurie turėjo po 200 su virš gyventojų. Be to dar buvo du miestu, kuriuodu turėjo mažiau 2000 gyventojų (Piltēnē su 1,509 ir Grobinia su 1,490 gyventojais). (Užbaiga bus.)

SLA. KUOPŲ SUSIRINKIMAI.

Mt. Carmel, Pa. 52 kuopos SLA. nepaprastas susirinkimas atsisbus 18 d. Ruggjučio (August) 2-30 val. po pietų, Mookaičio svetainėje, So. Market str. ir E. 6th str. ant kampo po No. 251; taigi malonėsite pributi visi, nes yra labai svarbių apkalbėjimų kaslink SLA. reikalų ir kurie likote nemokėję Liepos mėn. bertainės mokestis, tai galėsite užsimokėti ir naujai bus primami prisirašyti.

Newark, N. J. 27-ta kuopa SLA. laikys mėnesinį susirinkimą Ruggjučio 17 d. 1912 m. 8-tą valandą subatos vakare, P. M. Kairukščio svetainėje, 153 Perry st. Prašom atsisveit ir naujų narių prisirašyti.

Kuopos pirmininkas V. Pranis,
 174 S. Orange ave., Newark, N. J.
Rochester, N. Y. 69 kp. SLA. laikys susirinkimą 23 ruggjučio, vakare 7:30, po No. 164 Joseph ave. Ne užmirškite atsilankyti, nes yra daug svarbių reikalų.

Kenosha, Wis. 18 ruggjučia 1912 m. 212 kp. SLA. atsisbus susirinkimas tuoj po sumos šv. Petro liet. parapijos svetainėj. Malonėkite visi draugai ir draugės ateiti ir užsimokėti mokestis į centą, taigi ir naujų atsiveikite, kurie tik nori įstoti į pašalpos skyrių.

Kz. Brazevičius.
Wilburto, Okla. 137 kuopos SLA. podraug ir draugystės D. L. K. Vytauto susirinkimas atsisbus pirmą sekmdienį ruggsjo (Sep.), pirmą valandą po pietų ant paprastos svetainės. Meldžiu visus draugus ir drauges pributi į susirinkimą, nes yra daug reikalų apsvaistyti. Taigi reikės ir balsuoti kaslink seimo laikymu, tai yra ar kas du metai kad buti laikoma, ar palikti po senovei. Tad mieli draugai ir draugės nepalaikyt už niekus šita sumanyma, nes jis yra svarbus. Jan laikas pamesti mums tas priežodis: kaip kiti padarys, taip ir man bus gerai, ir laikas patiems rupinties savais reikalais; tad jai pagal mus nuomone bus atlikta, nebus ant ko rugoti, kad darbas ne taip kaip mės norėjom atliktas tapo.

Andrius Inca.

Visiems lietuviams naudinga.
SUSIVIENIJIMAS LIETUVIU AMERIKOJE

Nuo 1-mos d. Liepos mėnesio 1912 metų įvedė SKYRIŲ PAŠALPOS LIGOJE. Tas skyrius yra svarbus netik dabar gyvuojančioms SLA. kuopoms, bet ir pašalpinėms draugystėms, kurioms daug gerians ir naudingaus yra prisidėjus prie Susivienijimo, vesti pirmyn savo narių šelpimo darbą pagal vienodą tvarką iš vieno centro.

1) Naujai tveriančiosios pašalpos draugystės nereikalauja gaisinti laiko išjiekant sau tiesų nuo valdžios: jos gauna čarterį iš Susivienijimo dovanai, tik reikia priduoti Susivienijimui tam tikrą aplikaciją, ir tuomi jos suėdys nuo 30 iki 50 dolarių.

2) Draugystės nereikalauja išmesti 20 iki 30 dol. už spausdinimą konstitucijų kas kelinti metai, mokesčių kningelių, įvairių blankų, nes iš SLA. viską gauna dovanai.

3) Mažose vietose, kur negalima sutverti pašalpinės draugystės nesant užtektinai lietuvių skaitliaus, ten lengvai galima suorganizuoti SLA. kuopą ir įvesti ligoje pašalpos skyrių, nes 10 ypatų, neskiriant moterų, gali sutverti tokią pašalpos draugystę, o tai nėra galima padaryti, neprisidedant prie SLA.

4) Lietuviai, blaškomi gyvenimo aplinkybių iš vietos į vietą, nenustoja buti nariais ir gauna pašalpą kiekviename laike, nes, persikeldami į kitą vietą, nereikalauja išnaujo įieškoti kokios pašalpinės draugystės ir prisirašyti, ir dar laukti 6 mėnesius kol pasiliks pilnu jos nariu kad gauti pašalpą.

5) Draugijų nariams, kaip ir SLA. nariams, naudinga prigulėti prie SLA. visapusiškai pažvelgus. Kožnas gauna savaitinį laikraštį dovanai, ir SLA. išleistas kningas už pusę čienios, posmertinė mažiau kaip \$150.00 ir ligoje pašalpos po \$6.00 savaitėje, o mokėti reikia niekiek daugiau, jei dar nemaziau kaip į paprastą pašalpos draugystę.

Mokestis į pašalpos skyrių 30 centų mėnesyje. Už 6 mėnesių tampa pilnais nariais. Visi SLA. nariai turi tiesą prisirašyti prie ligoje pašalpos Skyriaus be aprubežavimo amžiaus, mokėdami laipsniškai įstojimo mokestis iki 45 metų amžiaus, žemiaus parodytu būdu: Nuo 18 iki 30 metų amžiaus \$1.50; nuo 30 iki 35 metų \$3.00; nuo 35 iki 40 metų \$4.00; nuo 40 iki 45 metų \$5.00; nuo 45 metų amžiaus ir augščiaus \$6.00.

Tie, kurie da nepriguli prie SLA., gali įsirašyti į abudu skyrius, užsimokėdami įsirašymo mokestį šiaip:

		LAIPSNIAI				
		Amžis	\$150	\$300	\$600	\$1,000
Nuo 18 iki 30		\$2.50	\$3.50	\$4.50	\$5.50	
30 „ 35		3.00	4.00	5.00	6.00	
35 „ 40		4.00	5.00	6.00	7.00	
40 „ 45		5.00	6.00	—	—	
45 „ 50		6.00	7.00	—	—	

Norinti prigulėti prie pašalpos skyriaus butinai turi prigulėti bent prie vieno apsaugos skyriaus, visi mokesčiai į abudu skyrių turi but mokami kartu pilnai už visą mėnesį ar daugiau. Reikalaujami daugiau informacijų kreipkitės pas kuopų viršininkus arba pas Centro Sekretorių, paduodami savo pilną adresą.

SLA. CENTRO SEKRETORIUS,
A. B. STRIMAITIS
307 W. 30th St.
New York, N. Y.

